

LBRIS

We know
books

angi melania cristea
căutătorul de pokemoni

Editura Paralela 45

căutătorul de pokemoni /	5
în linie continuă /	6
frescă /	7
capsula de 3 GB /	8
lecturi publice /	9
reflux /	10
supraviețuiesc /	11
viaț@ la un click distanță /	12
radiografie de vară /	13
vara la oraș /	14
vară de beton /	15
oase de fosfor /	16
singurătate hipnotică /	17
pânză în ulei /	18
joia cu arici /	19
la semafor /	20
cântec la xilofon /	21
lună nouă /	22
vibrato /	23
incizie /	24
la vii /	25
aritmii /	26
arborii-infinit /	27
singurătate diluată /	28
ochi de înger /	29
septembrie în cartierul cu câini /	30
slalom /	31
zoom /	32
arborii lumii /	33
numărătoarea /	34
suprarealitate /	35
ore dezarticulate /	36
joc de-a leapșa /	37
ora de cuminecat vii /	38
ziua de sabat /	39
orașul de unde vii /	40
sentimente de aer /	41

solstițiu / 42
selfie cu moartea / 43
monocromatic / 44

We know
books

zmeii de apă / 45
dimineți / 46
daimonul de piatră / 47
vizuina cu îngeri / 48
alto / 49
birocrăție / 50
stop-cadru / 51
roșu carmin / 52
panaceu / 53

Aceia care au încălțăminte de plută
vor fi cei dintâi la *finish*.

Așa grait-a căutătorul de pokemoni.

Nimeni nu este destul de sărac
să nu își permită încă o cursă.

Cât am gustat lumea, cu crinolina ei verde,
m-am împiedicat de morți-vii
pe culoare.

Dacă lungul drum al nopții către zi
s-ar deschide precum un curcubeu,
m-ai așteapta pe singura treaptă
săpată pentru altarul lui Dumnezeu?

Apele lumii se umplu de pești ce visează
limane înguste.

Toți pescarii lumii acesteia întind noaptea năvoade,
pun momeli peste prag, la ferestre, între scânduri...

Înoată, suflet al meu, peste brazi, peste hăuri,
peste turnurile gemene,
tulbure ca vinul în cimitir!

Trebuie! îmi zise fratele-pământ.

Dacă am trăi după legile universului, caii
ar avea copite de fum, iar câinii ar mușca luna de coapse,
oamenii nu ar mai suferi de Alzheimer. Și-ar ține părinții
în poală până la sfârșit,
când ar învăța să stingă lumina cu telecomanda.

Carul alegoric ne plimbă ca pe niște învingători.

Am ajuns la poarta de lemn unde cocoși sculptați ne scot
ochii.

De aici înainte va miroși a umed, vor înflori iriși în galerii
subterane.

Pentru cine, suflete-arbore, vei mai rodi? Pentru morții-vii?

Șobolani de apă au ros stâlpzii... Acum zidurile au guri și
picioare strâmbe.

6 | Pare că se vor prăbuși dreptii, morții... nou-născuții. Hai!
zice iar, fratele-pământ,

să mergem pe linia continuă până la marginea lumii.

Aici nu vom bea decât din râuri secate, iar
universul va bate ca o toacă ruginită dinspre moarte.

Ce este o țară dacă nu un pom crescut între brazde?

Ce este o mamă, dacă nu
argilă modelată în palme? Ce sunt boala, sărăcia,
migrația, analfabetismul,

dacă nu pământuri uscate între grinduri?

Respiră! îmi zice ceasul de piatră. Mai aud clopotul
cerului cum se tânguie peste
munții de sare topiți în crevase.

Zi de zi sap lăcaș pentru umbra
care moare cu demnitatea soldatului împărțit.
Sub lumina lunii, barca îmi duce în larg viețile.
Se pare că am trăit în locul umbrei mele toate morțile
posibile,
de aceea privesc ca la cinematograful cum se rupe
din singurătate câte o bucată pentru
condamnații la ultimul apel.

Sunt războaie ale cerului pe care eu le împart
cu albatroșii.
Umbra sare într-un singur picior, joacă șotron, numără
diviziile
de euri, amintiri-frescă.
Parcă niciunde, niciodată zilele nu vor mai avea umbre de
fosfor.

astăzi timpul este ca un buzunar ros pe o parte nou pe alta
chiar și să iubesc în linie dreaptă am învățat
când stăteam pe linia de tramvai iar șinele dilatate de căldură
mi-au lărgit perspectiva
aici se înseriază suflete și nu poți tremura în lumină
printre singurătăți de oraș găsești poeți cu gât de lebadă
veșnic întorși spre himerica lumii copertină

războaie subterane ne transformă în roboți megatronici
cu atrii de 3 GB în care încap și întunericul și lumina
/ura și dragostea/ moartea și viul
din acum din capsula asta de timp evadează doar câinii
cu colții de ghips

nu se pot întoarce mega-secunde
timpul ne catapultează în orașe unde dragostea are pereții
de sticlă
mortii beau sânge alb iar viii sapă gropi furibund

citesc despre cai ce agonizează pe câmpuri despre felul
meu năvalnic
de a iubi este amiază iar toamna s-a înșurubat în pământ
ca o nalbă
din paginile cărților se scurg ploi acide peste vocile violet
ale poeziei

citesc despre arbori înfiți în asfalt despre canicula care
se lasă
peste câinii urbei despre o mie de păuni sau o mie de crabi
bombe detonate victime postseism joaca de-a politica
mări desalinizate

în timpul acestor lecturi am ajuns să iubesc
bucățile de meteorit care se împrăștie din cuvânt
citește! îmi spune îngerul cu sandale roz
lumea este un larg circuit